

Pepe Escobar: De-dolarizace nabírá na síle

infokuryr.cz/n/2023/04/28/pepe-escobar-de-dolarizace-nabira-na-sile

kuryr

28. dubna 2023



Nyní je zjištěno, že status amerického dolaru jako globální rezervní měny se narušuje . Když korporátní západní média začnou vážně útočit na příběh o dedolarizaci multipolárního světa, víte, že panika ve Washingtonu naplno propukla.

Čísla: dolarový podíl na globálních rezervách byl 73 procent v roce 2001, 55 procent v roce 2021 a 47 procent v roce 2022. Klíčovým zjištěním je, že v loňském roce dolarový podíl klesl 10krát rychleji než průměr za poslední dvě desetiletí.

Nyní již není přitažené za vlasy předpovídat globální dolarový podíl pouze 30 procent do konce roku 2024, který se bude shodovat s příštími prezidentskými volbami v USA.

Rozhodujícím okamžikem – skutečným spouštěčem vedoucím k Pádu hegemonu – byl únor 2022, kdy bylo více než 300 miliard dolarů v ruských zahraničních rezervách „zmrazeno“ kolektivním

Západem a všechny ostatní země na planetě se začaly bát o svůj vlastní dolar a obchody v zahraničí. V tomto absurdním kroku však bylo trochu komické odlehčení: EU většinu z toho „nemůže najít“.

Nyní narážíme na některé aktuální zásadní události na obchodní frontě.

Přes 70 procent obchodních dohod mezi Ruskem a Čínou nyní podle ruského ministra financí Antona Siluanova používá buď rubl, nebo jüan.

Rusko a Indie obchodují s ropou v rupiích. Před necelými čtyřmi týdny se Banco Bocom BBM stala první latinskoamerickou bankou, která se zapsala jako přímý účastník přeshraničního mezibankovního platebního systému (CIPS), který je čínskou alternativou k západnímu systému finančních zpráv SWIFT.

Čínská CNOOC a francouzská Total podepsaly svůj první obchod s LNG v jüanech prostřednictvím Shanghai Petroleum and Natural Gas Exchange.

Dohoda mezi Ruskem a Bangladéšem o výstavbě jaderné elektrárny Rooppur také obejde americký dolar. První platba ve výši 300 milionů dolarů bude v jüanech, ale další se Rusko pokusí převést na rubly.

Bilaterální obchod Ruska a Bolívie nyní přijímá dohody v Bolivianu. To je mimořádně relevantní, vzhledem k tomu, že úsilí Rosatomu je klíčovou součástí rozvoje ložisek lithia v Bolívii.

Je pozoruhodné, že mnoho z těchto obchodů zahrnuje země BRICS – i mimo ně. Nejméně 19 zemí již požádalo o připojení k BRICS+, rozšířené verzi významné multipolární instituce 21. století, jejíž zakládajícími členy jsou Brazílie, Rusko, Indie a Čína a poté Jižní Afrika. Ministři zahraničí z původní pětice začnou diskutovat o podmínkách přistoupení nových členů na nadcházejícím červnovém summitu v Kapském městě.

BRICS je v současné době pro globální ekonomiku relevantnější než G7. Nejnovější údaje MMF ukazují, že stávajících pět zemí BRICS přispěje ke globálnímu růstu 32,1 procenty, v porovnání s 29,9 procenty G7.

Vzhledem k tomu, že Írán, Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty, Turecko, Indonésie a Mexiko jsou možnými novými členy, je jasné, že klíčoví hráči globálního Jihu se začínají zaměřovat na základní multilaterální instituci schopnou rozbít západní hegemonii.

Ruský prezident Vladimir Putin a saúdskoarabský korunní princ Mohammad bin Salmán (MbS) pracují naprosto synchronizovaně, protože partnerství Moskvy s Rijádem v OPEC+ se metastazuje do BRICS+, paralelně s prohlubujícím se rusko-iránským strategickým partnerstvím.

MbS záměrně nasměřovala Saúdskou Arábii k novému euroasijskému mocenskému triu Rusko-Írán-Čína (RIC), pryč od USA . Novou hrou v západní Asii je přicházející BRIICSS – pozoruhodně v ní hraje Írán i Saúdská Arábie, jejichž historické usmíření zprostředkovala další těžká váha BRICS, Čína.

Důležité je, že vyvíjející se iránsko-saúdské sblížení také předpokládá mnohem užší vztah mezi Radou pro spolupráci v Zálivu (GCC) jako celkem a strategickým partnerstvím Ruska a Číny.

To se promítne do doplňkových rolí – pokud jde o obchodní konektivitu a platební systémy – pro Mezinárodní severojižní dopravní koridor (INSTC), který spojuje Rusko-Írán-Indie, a hospodářský koridor Čína-střední-Asie-západní Asie, klíčový prvek pekingské ambiciózní iniciativy Belt and Road Initiative (BRI) v hodnotě mnoha bilionů dolarů.

Dnes pouze Brazílie s prezidentem Luizem Ináciem Lulou Da Silvou v kleci Američany a nevypočitatelnou zahraniční politikou riskuje, že ji země BRICS odsunou do postavení sekundárního hráče.

Mimo BRICS

Vlak dedolarizace byl poháněn do vysokorychlostního stavu díky nahromaděným účinkům chaosu v dodavatelském řetězci spojeného s Covidem a kolektivních západních sankcí vůči Rusku.

Podstatné je toto: BRICS má komodity a G7 kontroluje finance. Ty druhé nemohou pěstovat komodity, ale ty první mohou vytvářet měny – zvláště když je jejich hodnota spojena s hmotnými věcmi, jako je zlato, ropa, nerosty a další přírodní zdroje.

Pravděpodobně klíčovým faktorem výkyvu je, že ceny ropy a zlata se již přesouvají do Ruska, Číny a západní Asie.

V důsledku toho poptávka po dluhopisech denominovaných v dolarech pomalu, ale jistě kolabuje. Triliony amerických dolarů se nevyhnutelně začnou vracet domů – otřesou kupní sílu dolaru a jeho směnný kurz.

Pád zbrojené měny skončí rozbitím celé logiky americké globální sítě 800+ vojenských základen a jejich provozních rozpočtů.

Od poloviny března se v Moskvě během Ekonomického fóra Společenství nezávislých států (CSI) – jedné z klíčových mezivládních organizací v Eurasii vzniklé po pádu SSSR – aktivně diskutuje o další integraci mezi CSI, Eurasijská hospodářská unie (EAEU), Šanghajská organizace pro spolupráci (SCO) a BRICS.

Euroasijské organizace koordinující úder současnému systému vedeným Západem, který pošlapává mezinárodní právo, nebyly náhodou jedním z klíčových témat projevu ruského ministra zahraničí Sergeje Lavrova v OSN začátkem tohoto týdne. Není také náhodou, že čtyři členské státy SNS – Rusko a tři středoasijské „stany“ – založily SCO spolu s Čínou v červnu 2001.

Globalistické kombo Davos/Great Reset pro všechny praktické účely vyhlásilo válku ropě ihned po zahájení ruské speciální vojenské operace (SMO) na Ukrajině. Vyhržovali OPEC+ izolací Ruska –

nebo jinak, ale postupně selhali. OPEC+, fakticky řízený Moskvou-Rijádem, nyní vládne globálnímu trhu s ropou.

Západní elity jsou v panice. Zvláště po Lulově bombě na čínské půdě během jeho návštěvy u Si Ťin-pchinga, kdy vyzval celý globální jih, aby v mezinárodním obchodu nahradil americký dolar vlastními měnami.

Christine Lagardeová, prezidentka Evropské centrální banky (ECB), nedávno řekla Radě pro zahraniční vztahy se sídlem v New Yorku – jádru matice amerického establishmentu –, že „geopolitické napětí mezi USA a Čínou by mohlo zvýšit inflaci o 5 procent a ohrozit dominance dolaru a eura.”

Monolitický směr napříč západními mainstreamovými médii spočívá v tom, že ekonomiky zemí BRICS obchodující normálně s Ruskem „vytvářejí nové problémy pro zbytek světa“. To je naprostý nesmysl: **vytváří to jen problémy dolaru a eura.**

Kolektivní Západ je nyní na cestě k zoufalství, když bylo učiněno překvapivé oznámení o opětovné kandidatuře na amerického prezidenta Bidenem a Harrisem v roce 2024. To znamená, že neokonzervativní loutky americké vlády budou i nadále pokračovat ve svém plánu rozpoutat ekonomickou válku proti Rusku a Číně do roku 2025.

Petroyüan přichází

A to nás přivádí zpět k dedolarizaci a k tomu, co nahradí hegemonickou rezervní měnu světa. Dnes GCC představuje více než 25 procent celosvětového vývozu ropy (Saúdská Arábie představuje 17 procent). Více než 25 procent čínského dovozu ropy pochází z Rijádu. A Čína je podle očekávání hlavním obchodním partnerem GCC.

Shanghai Petroleum and Natural Gas Exchange zahájila činnost v březnu 2018. Každý producent ropy odkudkoli může dnes prodávat v Šanghaji v jüanech. To znamená, že rovnováha sil na ropných trzích se již přesouvá z amerického dolaru na jüan.

Háček je v tom, že většina producentů ropy si raději nenechávat velké zásoby jüanu; na petrodolar je ostatně stále každý zvyklý. Naráží na to, že Peking spojuje surové futures v Šanghaji s přeměnou jüanu na zlato. A to vše, aniž bychom se dotkli obrovských čínských zlatých rezerv.

Tento jednoduchý proces probíhá prostřednictvím zlatých burz zřízených v Šanghaji a Hong Kongu. A nikoli náhodou, leží v jádru nové měny, která obchází dolar, o kterém diskutuje EAEU.

Dumping dolaru již má mechanismus: plné využití budoucích ropných kontraktů Shanghai Energy Exchange v jüanech. To je preferovaná cesta pro konec petrodolaru.

Projekce globální síly USA je v zásadě založena na kontrole globální měny. Ekonomická kontrola je základem doktríny „plnospektrální dominance“ Pentagonu. Nyní je však i vojenská projekce v troskách, Rusko udržuje nedosažitelný pokrok v oblasti hypersonických střel a Rusko-Čína-Írán je schopné rozmístit řadu nosičů-zabijáků.

Hegemon – lpění na toxickém koktejlu neoliberalismu, sankční demence a rozšířených hrozeb – krvácí zevnitř. De-dolarizace je nevyhnutelnou reakcí na kolaps systému. V prostředí Sun Tzu 2.0 není divu, že strategické partnerství mezi Ruskem a Čínou neprojevuje žádný úmysl narušit nepřítele, když je tak zaneprázdněn porážkou sebe sama.

Pepe Escobar



PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST